Side ingen Skade kunne gjøre disse, men paa den anden Side være Uret mod hine, om de ikke maa følge deres Kald og Lyst. Vi kræve kun, hvad Engelskmændene ville kalde *a fair trial* (en ærlig Prøve); da vil Udviklingen og Erfaringen bedst lære, hvorvidt Kvindens Evner gaa, og hvilke Arbejder hun ikke skal indlade sig paa.

Til yderligere Advarsel for de Kvinder, som ville overskride de Grænser, Naturen efter hans Opfattelse har sat for deres Virksomhed, opfrisker Hr. S. (S. 244—45) nogle Udtalelser fra tre nordameikanske Læger, som Dr. E. Hornemann har ladet fremdrage i en Artikel »Om Kjønnets Betydning for Opdragelsen« i »Hygiejniske Meddelelser« (1874). Hr. S. betegner disse Læger som »ansete« og »fremragende«, skjønt deres Navne vistnok ikke have naaet vidt ud over Fagmændenes Kreds og næppe ere kjendte af ret mange andre Dødelige — de hedde Clarke, Mitchell og Maudsley. Ifølge disse »Avtoriteter« skulle Kvinder ved at hengive sig til mandlige Arbejder staa Fare for at ødelægge deres Helbred og for at faa et hermafroditisk Væsen med et mandfolkeagtigt Udseende og tynd Skægvæxt. Det vilde nu ikke være vanskeligt at paavise Kvinder med saadant Udseende og tyndt Skæg, som hverken trykkes af Kundskaber eller Dannelse — det sidste er jo heller ikke sjældent hos spanske og portugisiske Kvinder — og naar det paastaas, at de nordamerikanske Kvinder nu til Dags ere en svag Race, udygtige til at opfylde Kvindens Pligter, kan Enhver sige sig selv, at det er en stor Overdrivelse og i det højeste passer paa de overforfinede Damer i de store østlige Byer, samt desuden skyldes andre Fejlgreb i Levemaaden, hvad særlig Clarke indrømmer. (Se en Artikel af Kr. Johansen i »Vor Ungdom« 1882. S. 328—35). Men i hvert Fald sættes denne Legemssvaghed i Forbindelse med den saakaldte »Fællesundervisning« for begge Kjøn, ikke alene i Børneaarene, hvad jo ingenlunde er særlig for Nordamerika, men ogsaa i den voxne Alder, og i saa Henseende er det vistnok rigtigt, hvad bl. a. Frøken Zahle afgjort hævder, at de unge Piger i Overgangsalderen ikke bør overanstrænges med aandeligt Arbejde, men at deres videre Uddannelse først bør optages paany efter nogle Aars Hviletid. Med andre Ord, det er ikke selve den aandelige Dannelse, der gjør Kvinden Skade, men alene Maaden, paa hvilken den opnaas, og det